

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Fide nos ac Fiducia in Iesum Christum D. N. ex Dei Verbo concepta, ad
exemplum Ionæ prophetæ, in Conscientiæ angustiis sustentari atque
seruari. ij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Psal. 24. 26.

res, alacriter aduersus quasuis tempestates nos praestamus inuictos: magnaq; confidentia in has voces eramus: *Oculi mei semper ad Dominum: quoniam*

Psal. 22.

enellet à laqueo pedes meos. Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo? Dominus protector meus, à quo trepidabo? Si consistat aduersum me castrum, non timebit cor meum. Et si ambulauero in medio castrorum mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es Domine.

Ierem. 17.

mine. Ita Ieremias, Et ego, ait, non sum turbatus, te persequens. Nulla me hostium insidia & assidua deterrere, nulla pericula commouere possunt: tuo etenim Pastoris mei presidio & cura, tanquam ouis inuita soli adhaereo: nec aliunde quam abs te subsidium expecto. Ad eundem modum & nos omnem metum mortis, & ceteraq; qua terrere ac perturbare nos possunt, metu excutiamus: & omnes nostras cogitationes, spem, & fiduciam, in Christum Iesum D. N. conuicimus, qui

Coloss. 1.

suo nos Sanguine expiauit, atque à peccato, mortis, & Satanae tyrannide in libertatem asseruit: deleto quoque aduersum nos erat chirographo.

Fide nos ac Fiducia in Iesum Christum D. N. Dei Verbo concepta, ad exemplum Ionæ Prophetæ, in Conscientiæ angustiis sustentari atque seruari.

CAPVT

II.

Ioan. Fetus
in Ionæ ca. 1.

Esa. 41.

Matt. 12.

Diligenter debemus attendere ad Verbum Dei: quo solo veram Consolationem, Doctrinam & Auxilium inuenimus. Nam ob oculos eum nobis ponit, quem Deus ideò misit, ut esset nobis Consolator, Doctor, & Auxiliator. Ipse est CHRISTVS IESVS D. N. de quo dudum prædixit Esaias, Calamum quassatum non conteret: & limum fumigans non extinguet. Qui & in Evangelio

anglio clamat: Venite ad me omnes qui laboratis, & ^{Matt. 11.}
 onerati estis: & ego reficiam vos. Secure igitur ad ipsam
 currere possumus, in Conscientia nostra angustis, ut
 pasci qui suos in aduersis non relinquit: id quod in historia
 IONAE Propheta clare conspiciamus. Qui grauissimam
 Conscientia luctam in seipso expertus est, in eo articulo,
 cum Dei iudicio arctatus cogere in seipsum senten-
 tiam mortis ferre. Non parum enim, imo omnibus modis
 tunc fides eius tentabatur. Quicquid enim circa ipsum
 erat, minabatur illi perditionem, atque ad desperatio-
 nem eum impellebat. Videbat siquidem se peccasse: &
 coram Deo & hominibus confusum esse. Videbat
 sibi moriendum esse: & in his omnibus nullam videbat
 consolationem, nullum auxilium: immo nihil aliud quam
 peccata, ignominiamque suam, itemque mortem & iram
 Dei. In hac pugna tamen Ionas perstitit. Quid igitur
 eum conseruauit, ne desperaret? Fides ipsius. Hebraeus ^{Ionae 1.}
 sum, inquit, & Deum caeli timeo. Deum credidit omnia
 posse: ideo dixit, Deum caeli se colere. Et quod credebat
 factum Dei cum populo Hebraeorum etiam ad se perti-
 nere, ideo dixit: Hebraeus sum. Hae fides ipsum in hac ^{Gen. 15. 16.}
 pugna conseruauit: nec tam magna erant peccata ipsius,
 non tam horrida mors, non tam terribilis Dei ira, ut cum
 hac fide periret. Fides enim omnia vicit, perrupit, &
 euasit. Si Ionas habuisset omnem mundi potentiam, glo-
 riam, fauorem, sapientiam, iustitiam, non potuissent
 eum in hac necessitate conseruare: fides autem in Dei
 potentiam & bonitatem eum conseruauit. Cum igitur
 nobis quandoque ob oculos versabuntur peccata nostra,
 confusio nostra, mors, & tremendum Dei iudicium: co-
 gitemus quod contra haec omnia nihil proderit, nisi fortis
 fides in CHRISTVM IESVM, D. N. ut qui nostra
 peccata, confusionem, mortem & iudicium in se sumpsit
 & vicit.

192 CONSOLATIO EX FIDE, & C. IN CHRISTVM,
& vicit. Vnde & confidenter nobis acclamat: Confide
te, ego vici mundum.

De Sanguine pretioso, & Meritis D. N. Iesu Christi
quibus egrotus tanquam duabus firmissimis Co-
lumnis inniti debet.

CAPVT

III.

Lud. Perus,
de Prepar.
ad mortem.
Ephes. 6.

SEdulo ob oculos ponet egrotus pretiosissimum SAN-
GVINEM, & inestimabilia illa MERITA D. N. Iesu
Christi: cui innixus, tanquam columba in petra cauer-
na, tutus erit a spiritibus nequam in caelestibus: Non
cum homo per suam contritionem quantumvis magnam,
& quocumque opera bona, qua omnia a Deo sunt, virtutibus
suis vel alicuius creatura, sese liberare nequeat: opus
sanè est ad peccati remissionem, ipsius offense diuina
Maeistatis omnipotentè & infinita Bonitate, et Miseri-
cordia. Et cum contra Iustitiã nihil agat Deus, Iustitiã
autem requirat, ut nullum malum maneat impunitum: cer-
tè opus est quadam delicti compensatione, & satisfactione.
Hanc vero nobis præstant Sanguis pretiosissimus, &
Merita gloriosa D. N. Iesu Christi, Thesaurus in-
estimabilis, Pretium non solum par, sed etiam infinitum
partibus maius: & exuperans omne quod est in celo &
in terra. De quo Paulus Apostolus ait: Empti estis
pretio magno. Quapropter Deus reuera dives in mi-
sericordia, nolens genus humanum perire: pro sua in-
comprehensibili Sapientia, cum Misericordia miscuit
Iustitiã: volens ut vnigenitus suus filius, factus homo
tanquam agnus innocentissimus offerretur in ara cru-
cis, omniumque peccata portaret: atque ita pretio eius
sanguinis, pretio quidem infinite estimationis, genus
humanum ipsi reconciliaretur. Hunc proposuit Deus
PROPITIATOREM, per fidem in sanguine ipsius: cuius
sanctissima Passionis ac profusi semel sanguinis, sed tam-
men

1. Cor. 3.
Ephes. 1.

Rom. 3.